

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus III. Scena 3

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

ibi detulerint. Quin potius ita acturos
certo scio, ut multiplices querant elabendi
vias: aut se non amplius horum, quæ tu
in culcas, verborum meminisse dicant.
Itaq; Damonis illa, Pythiæq; monita, ma-
ximè necessaria sunt mihi visa.

DIONYS. Non pœnitet me hodierno
die dissertationes vestras auscultasse, Viri
Optimi: easdemq; memoriæ infigam, &
per omnem vitam sequar. Nectam citò
ac faciliè amici nomine quenquam, haud
prius exploratum, dignabor. Jam valete
ac de meo in vos propenso animo ne-
quaquam dubitate.

Actus III. Scena 3.

DAMON. PYTHIAS, DION.

DAMON. Ille hinc abiit. Ego autem
quamvis inter aulæ familiares ac regis
consiliarios haud essem adscriptus, tamen
non indignarer. Nam hoc ævo quicumq;
optima consulere, & magnates de ratio-
ne gubernandi Rempublicam liberè mo-
nere instituit: in maximas sæpè angustias
ac pericula incidit.

E 4

PYTHI-

PYTHIAS. Equidem in suspicienda hac provincia nequaquam audivimus Magistrum illum nostrum : qui non semel admonuit , declinanda esse ejusmodi onera, & fugiendas potentum amicitias. Illos enim se solos sapere judicare. Ac si quis illorum sententiis adverteretur, & quæ incommoda in totam ditionem inde sint redundatura, demonstraret : in eum princeps amaris dictis invehi, nec censorem atq; Aristarchum æquo animo ferre posse. Quod ne ad extremum nobis etiam eveniat, valdè metuo.

DION. Et ego libens hanc molestiâ superfederem : neq; inhiavi unquam tantis dignitatibus , in quibus fellis plus inest, quàm mellis. Nam ita res habet, ut modo commemoravit Damon. Qui enim ad honorum fastigia evehuntur, & regibus sunt à consiliis : eos anxietas premunt curæ, urget multiplex sollicitudo, infectatur invidia, odiumq; plurimorum. Nec ego ex aliis audita loquor, sed ipse longo tempore expertus sum , quanta sit plerorumq; improbitas : quantæ adulationes in aulis : quantæ verborum blanditiæ : quanta animorum

morum perversitas. Si quem fides sua regi commendat, ut apud eum sit in gratia: multi existunt ejus adversarii, qui dies noctesq; inter se agitant consilia, ut eum malis artibus Regi in fensum reddant, deq; gradu dejiciant. Nam in aulis, ut lenta sunt beneficia, ita præcipites injuriæ, quas accipere & mustitare te oportet, si in aula velis consensescere. Et non raro etiam infantes & fidelissimos consiliarios gravis manet exitus. Nam fluxa res est regum favor: & bene meritis pessima, ut plurimum, refertur gratia.

DAMON. Tanquam ex tripode hæc protulisti, Dion. Interim tamen negari non potest, Diis curæ esse illos, qui officio suo, ut debent, funguntur. Nos itaq; faciemus, quæ nostri sunt muneris: eventum autem ipsis numinibus commitemus. Spero enim futurum, et, si qui injuriâ ac vi nos circumretire aggrediantur: fraus tamen ad illos ipsos recurrat, eosq; pessundet, à quibus fuit exorta.

E s Actus